

aangegeven wat „ziekte” is. Nu geldt voor ziek ieder, die geneeskundige hulp noodig heeft en zoolang hij die noodig heeft. De chronisch zieke is in dezen zin geen zieke. Als een werkman met chronisch rheumatisme of met een chronischen topkatarrh in den winter gaat liggen, juist als hij geen werk heeft, en dan aanspraak maakt op ziekingeld, wordt hij voor een simulant aangezien. Dit is niet juist. De chronisch zieke is ziek, wanneer hij wil, en gezond, wanneer hij wil. Aan zijn gezin is hij verplicht, van tijd tot tijd rust te houden om weer gezond te worden, en het spreekt van zelf, dat hij dit doet, als hij geen werk heeft. Het wordt aan de artsen verweten, in het bijzonder bij het stelsel der vrije artsenkeuze, dat bij werkeloosheid de uitgaven aan ziekingeld zoo toenemen. Doch daarvoor is geen grond (*Münch. med. Wochenschrift*); „scheiding van geld en lichaam”, door den ziekenfonds-artsen niet langer de contrôle hunner eigen patiënten op te dragen, kan een einde maken aan al dit ongegronde wantrouwen.

LEERSTOEL IN DE SOCIALE GENEESKUNDE. — De afgevaardigde ROSENOW heeft in het Pruisische Abgeordnetenhaus aangedrongen op hooger onderwijs in de sociale geneeskunde. De Ministerialdirector Dr. ALTHOFF antwoordde, dat men tot nu toe in de „Fortbildungs” voordrachten werk heeft gemaakt van de sociale geneeskunde, en dat het denkbeeld van ROSENOW wel de aandacht verdient, maar dat het nog niet nauwkeurig vaststaat, wat tot de sociale geneeskunde moet worden gerekend (*Münch. med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

INDISCHE SPRUW EN APPENDICITIS LARVATA.

Eenzelfde verhaal of beschrijving, eenzelfde betoog, zal bij verschillende lezers, naarmate van den meer of minderen rijkdom van begrippen, die zij als voorbereiding tot hetgeen zij lezen, medebrengen, voorstellingen, verschillend van inhoud of bepaaldheid, teweegbrengen. Hun verklaringen van hetgeen niet onmiddellijk duidelijk is, zullen naarmate van hun ontwikkeling uiteenloopen.

Deze woorden, die ik aan het zoo lezenswaardig boekje van Dr. R. P. MEES, R.A.Z. „Opmerkingen over de vorming en den aard onzer kennis” ontleen, komen mij voor, zoo juist toepasselijk te zijn op de critiek van collega WALTER, die, speciaal chirurg, zich klaarblijkelijk zoo geheel onjuiste voorstellingen over het ziektebeeld der tropische spruw maakt, getuige slechts de mij door hem toegedichte voorstelling, dat het geheele darmkanaal ziek zoude zijn, waar ik het wezen der ziekte juist in den dunnen darm zoek en de verdere verschijnselen van secundaire beteekenis beschouw; getuige verder de mij toegedichte uitspraak, dat ik de vetdiarrhee alleen als indicatie tot appendectomie beschouw; terwijl ik in haar alleen een der aanwijzingen zie, die den doorslag tot operatief ingrijpen kan geven, „althans wanneer andere stoornissen ontbreken, die overigens aan het ontstaan van het verschijnsel ten grondslag kunnen liggen” (blz. 663).

n deze omstandigheden acht ik het onvruchtbaar werk, hem in een korten antikritiek verder te overtuigen, en behoud ik mij voor, om, zooals aan het slot mijner verhandeling werd beloofd, mijn begrip omtrent de pathogenese der spruwverschijnselen in het licht mijner verkondigde zienswijze nader uiteen te zetten.

's-Gravenhage, 28 Maart 1905.

A. VAN DER SCHEER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Buitenlandsche diploma's die den houder hier te lande toelaten tot het theoretisch-geneeskundig examen.

Bij Kon. besluit van den 13den Maart 1905 (*Staatsbl.* n°. 94) is het Kon. besluit tot aanwijzing van eenige getuigschriften en diploma's genoemd in de artt. 3 en 9 der wet tot verkrijging der bevoegdheid van arts enz. (die den houder zonder meer toelaten tot de aflegging van het theoretisch-geneeskundig examen hier te lande) aangevuld met het Hongaarsche doctor's diploma. Tot nu toe konden in ons land tot het afleggen van het theoretisch-geneeskundig examen toegelaten worden zij, die in *België, Duitschland, Groot Britannië en Ierland, Frankrijk, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Suriname en Curaçao* het recht tot uitoefening der geneeskunst in haren g-heelen omvang verkregen hebben; nu is tusschen *Oostenrijk en Zwitserland* ingevoegd *Hongarije* en in de opsomming der diploma's ingevoegd onder letter: *f.* het diploma van „Doctor der Universellen Medizine (doctor medicinae universae)” afgegeven overeenkomstig de voorschriften van het bij Keizerlijk en Koninklijk besluit van 11 Januari 1901 goedgekeurde en bij de „Verordnung des Königlichen Ungarischen Kultus- und Unterrichtsministers” n°. 1593/1901 uitgevaardigde „Normativ betreffend die Rigorosen an den ärztlichen Fakultäten der Universitäten”. (*Nederlandsche Staatscourant*, 28 Maart 1905, n°. 74).

BUITENLAND.

BERLIJN. — **Verminderende toevloed.** Sedert 1890—1891, toen in Duitschland 1570 artsen werden toegelaten, is het aantal geëxamineerden niet belangrijk verminderd tot de laatste jaren. In 1903—1904 is evenwel een plotselinge daling gekomen en zijn er slechts 1056 nieuwe artsen gekomen. De vermindering is vrij gelijkmatig over de verschillende landen verdeeld (*Allg. med. Centralz.*).

HEIDELBERG. — **Een hard vonnis.** Een buitengewoon hoogleeraar in de chirurgie, onder wiens behandeling een patiënt een been tot boven de knie had verloren, werd in twee instanties veroordeeld tot een schadevergoeding, bestaande in een kunstbeen, een kapitaal van 12000 Mk. en een lijfrente van 600 Mk. (*Allg. med. Centralz.*).

KEULEN. — **Herhalingscursus voor artsen.** Aan de op 10 Oct. 11. geopende Keulsche Academie voor praktische Geneeskunde wordt van